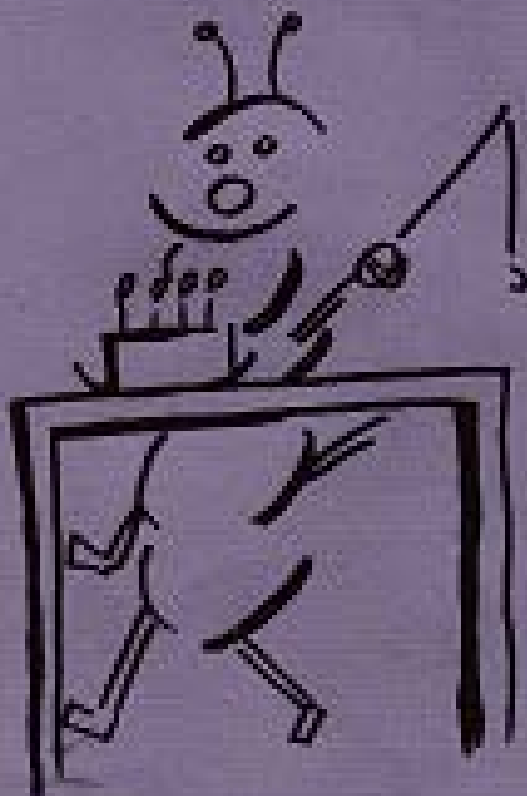

De avonturen

van

Rupsje Krom

Deel 1

Anneke Steenhuisen

Rupsje Krom werd geboren

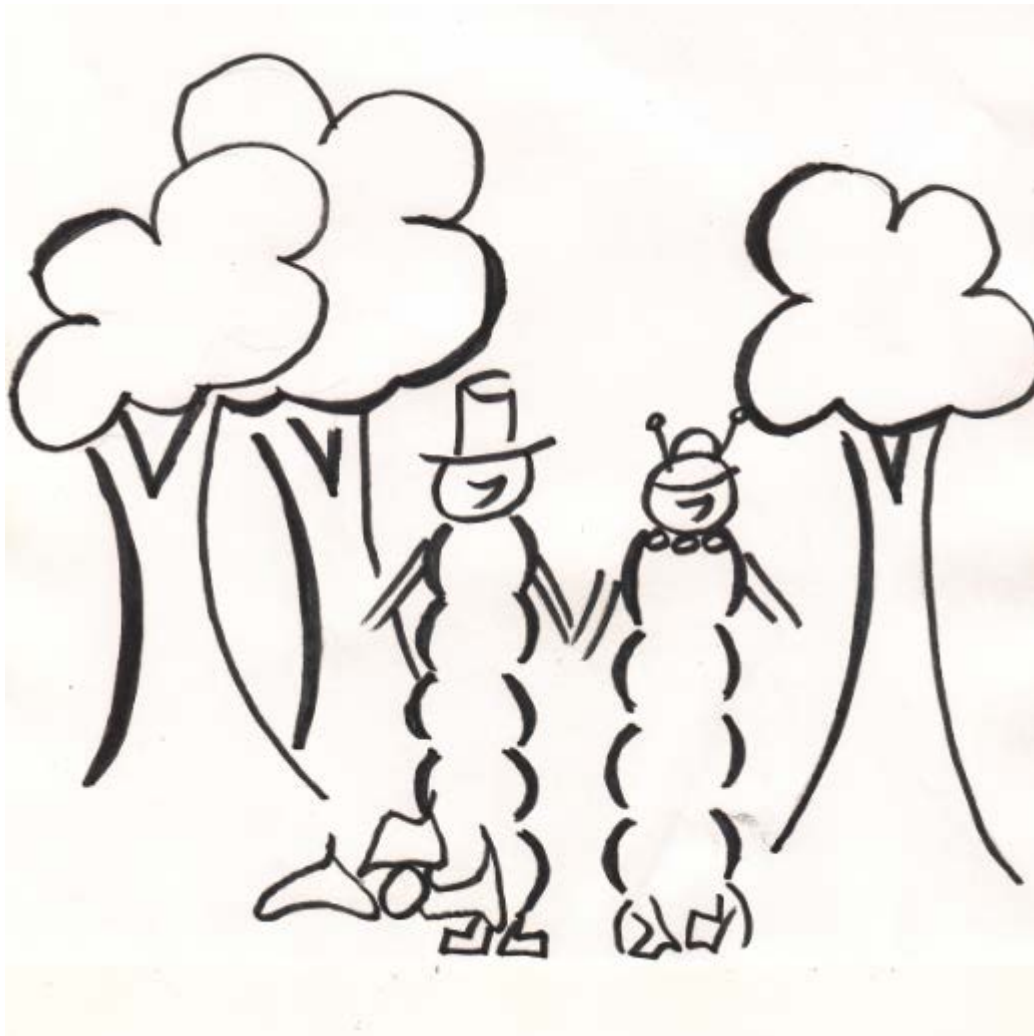
Op een dag liepen Vader en Moeder Rups hand in hand door het bos. Opeens zagen ze een rupseitje tussen de bladeren liggen.

“Dit is de derde keer dat we een eitje in het bos zien, zullen we hem ook meenemen?”, vroeg Moeder Rups aan Vader Rups.

“Dat is goed, dan wordt dit ons derde kindje”, zei Vader Rups.

“Ik heb namelijk geen zin om een cocon te maken, en dan een vlinder te worden, en jij?”, zei Moeder Rups.

“Nee, want als vlinder kan je geen blaadjes eten, en ik vind de blaadjes die we altijd eten veels te lekker, en bovendien ga je snel dood als je een vlinder geworden bent”, zei Vader Rups.

Zoals jullie gemerkt hebben zijn Vader en Moeder Rups aparte rupsen.

Ze hadden al twee keer eerder een eitje van een rups gevonden.

De eerste heette Rupsje Oh, het was een meisje, en ze vond de wereld zo mooi dat haar eerste woordje "Oh" was, toen ze uit haar eitje kroop.

Dus kreeg ze die naam.

Het tweede rupsje was ook een meisje, en ze had de hik toen ze uit haar eitje kroop, en haar naam werd dus Rupsje Hik.

En daarna kwam Rupsje Krom.

Alleen konden ze geen naam voor hem verzinnen.

Maar na een paar dagen nadat hij uit het eitje gekropen was brak hij één van zijn pootjes, door van de trap te vallen.

Hij moest naar het ziekenhuis, en zijn ruggetje groeide krom, daarom noemde zijn ouders hem Rupsje Krom.

Jullie begrijpen dus dat Vader en Moeder Rups niet de echte ouders van de drie kinderrupsjes waren, ze wilden gewoon rupsen blijven.

Maar de drie kleine rupsjes zouden dood gaan als ze alleen zouden blijven, en zo kwamen de drie kleine rupsjes bij Vader en Moeder Rups in huis.

Rupsje Krom vond het niet zo erg om in het ziekenhuis te zijn voor zijn gebroken pootje.

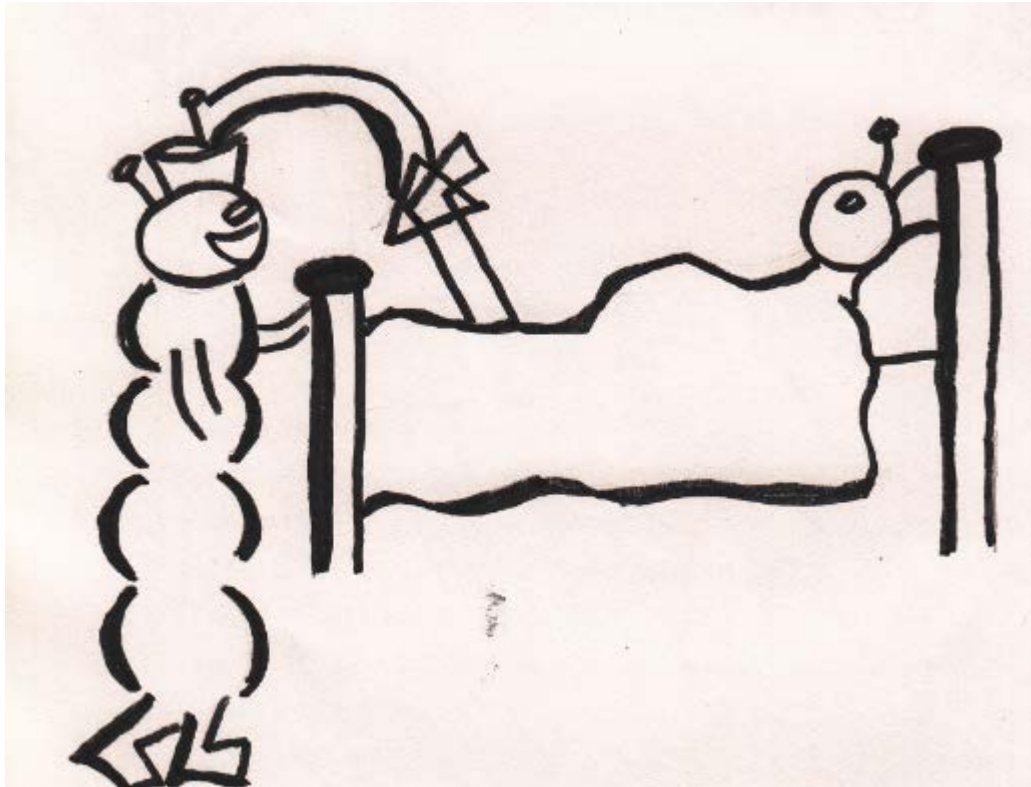
Want er zat één rups tussen die hij heel aardig vond.

Dat was zuster Rups Christien.

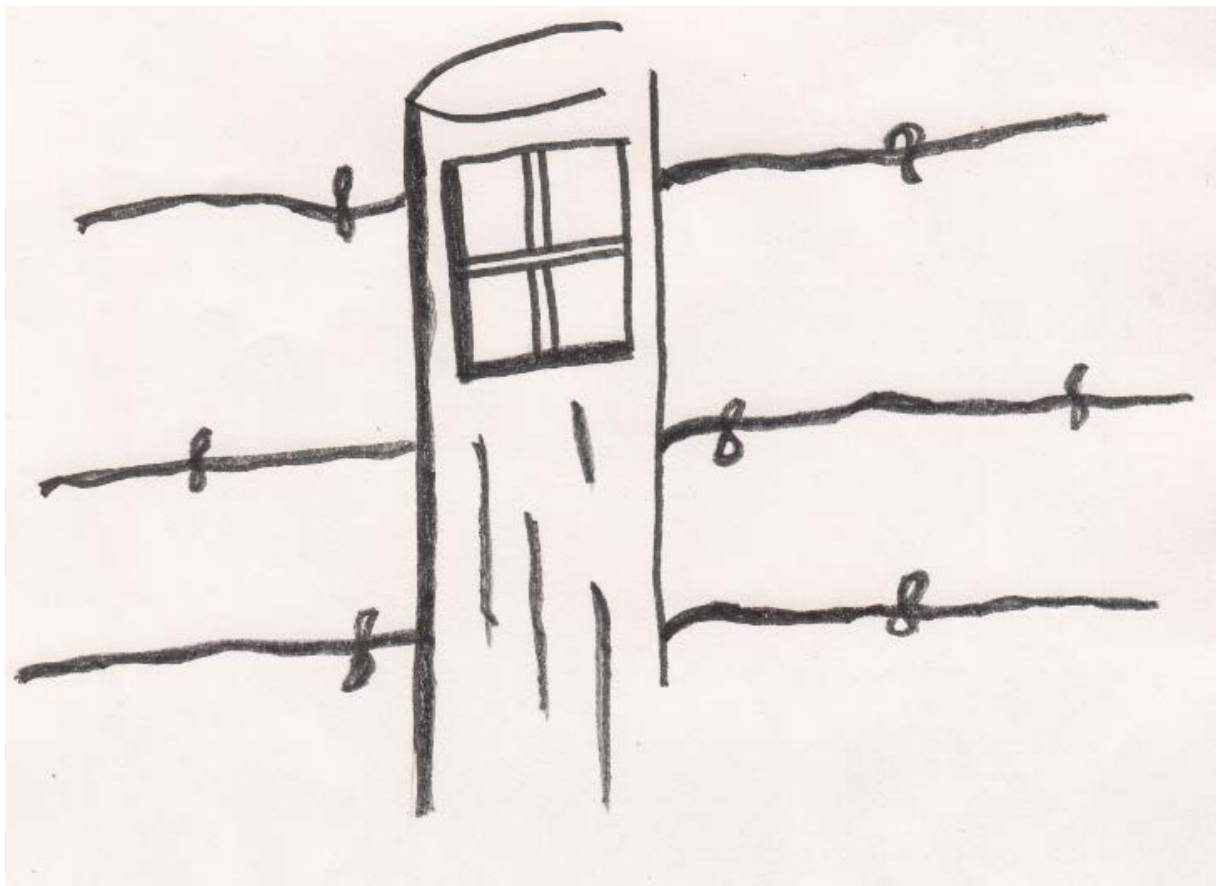
Ze verwende hem dan ook heel erg, hoor!

Maar na een tijdje stil in bed liggen ging Rupsje Krom zich ververvelen, en wilde hij weer naar huis.

En dat mocht van de dokter.

Toen ging hij weer terug naar huis.
Hij woonde in een rotte stuk paal van een hek.
Samen met de aparte Familie Rups.
En dat de Familie Rups apart was, heb je zeker al ontdekt.
Vind je het leuk om ze beter te leren kennen, en samen met Rupsje
Krom allerlei avonturen te beleven?
Ga dan maar lekker naast me zitten, terwijl ik voorlees.
Afgesproken?

Rupsje Krom werd jarig

Het was 4 oktober.

Dus diierendag!

En toen was Rupsje Krom geboren, vier jaar geleden.

Hij kroop toen uit zijn eitje en schrok van al dat licht om zich heen.

Ja, want waar hij eerst in zat was het warm en donker.

Hoe hij aan zijn naam kwam heb ik je in het vorig verhaaltje al verteld.

Als je vier jaar wordt, ben je al heel groot, vind je niet?

Vertel mij straks als ik dit verhaaltje heb voorgelezen maar hoeveel jaar jij wel niet bent.

Op zijn verjaardag werd hij al heel vroeg wakker en sprong uit zijn nestje.

Toen ging hij naar de slaapkamer van zijn ouders.

Hij kreeg een hengel als cadeau, en op zijn taart waren er vier kaarsjes, die hij in één keer uitblies, maar ja, een dag is zo voorbij, en 's avonds ging hij moe en gelukkig naar bed.

Ja, jarig zijn is leuk, vind je ook niet?

Rupsje Krom ging naar school.

De zomervakantie was voorbij.

Rupsje Krom ging voor het eerst naar school.

Dat was best spannend.

Ze hadden een lieve juf, die tegen alle rupsjes zei waar ze moesten zitten.

Rupsje Krom kreeg een plaatsje helemaal achter in de klas.

Achter een meisjes-rups, ze heette Rupsje Karin.

Hij zei wat tegen haar, maar ze zei: "je mag niet praten in de klas, hoor, anders krijg je straf."

De juf ging een verhaaltje vertellen.
Over een zeerover.
De kinderen moesten er een tekening bij maken.
Nou, Rupsje Krom deed heel erg zijn best.
Want tekenen dat kon hij wel.
Toen ging de bel, en mocht iedereen weer naar huis.
Toen Rupsje Krom weer thuis kwam vroeg zijn moeder hoe het was.
"Nou", zei Rupsje Krom: "ik zal wel altijd naar school willen gaan."
Daar denk ik anders over, of vind jij het ook leuk om naar school te gaan?

Rupsje Krom werd verliefd

Rupsje Krom ging naar school.

Hij zat in de biologieklas, achter een heel leuk meisjes rupsje, ze heette Rupsje Karin.

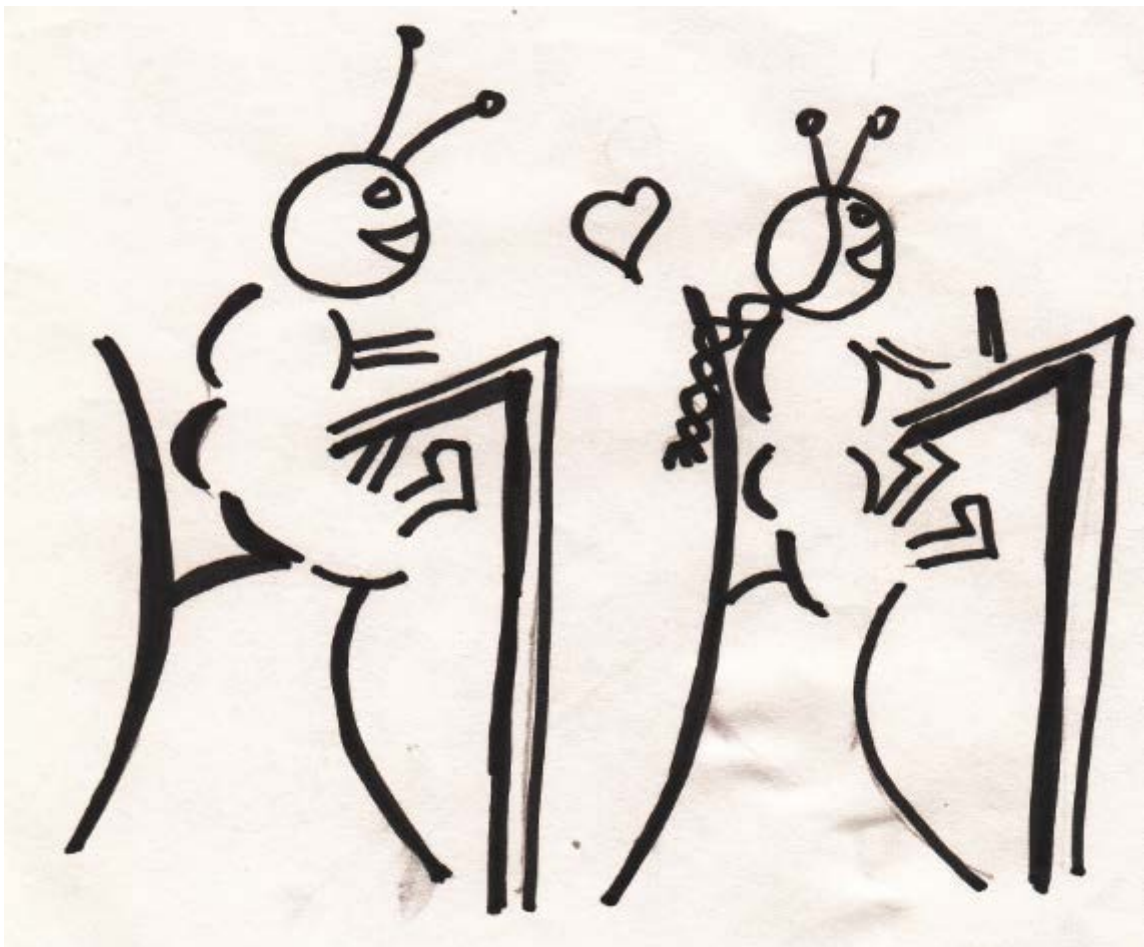
Rupsje Krom werd verliefd op haar.

Ben jij wel eens verliefd geweest?

Ja?

Leuk hè!

Vertel het me straks maar als het verhaaltje afgelopen is.

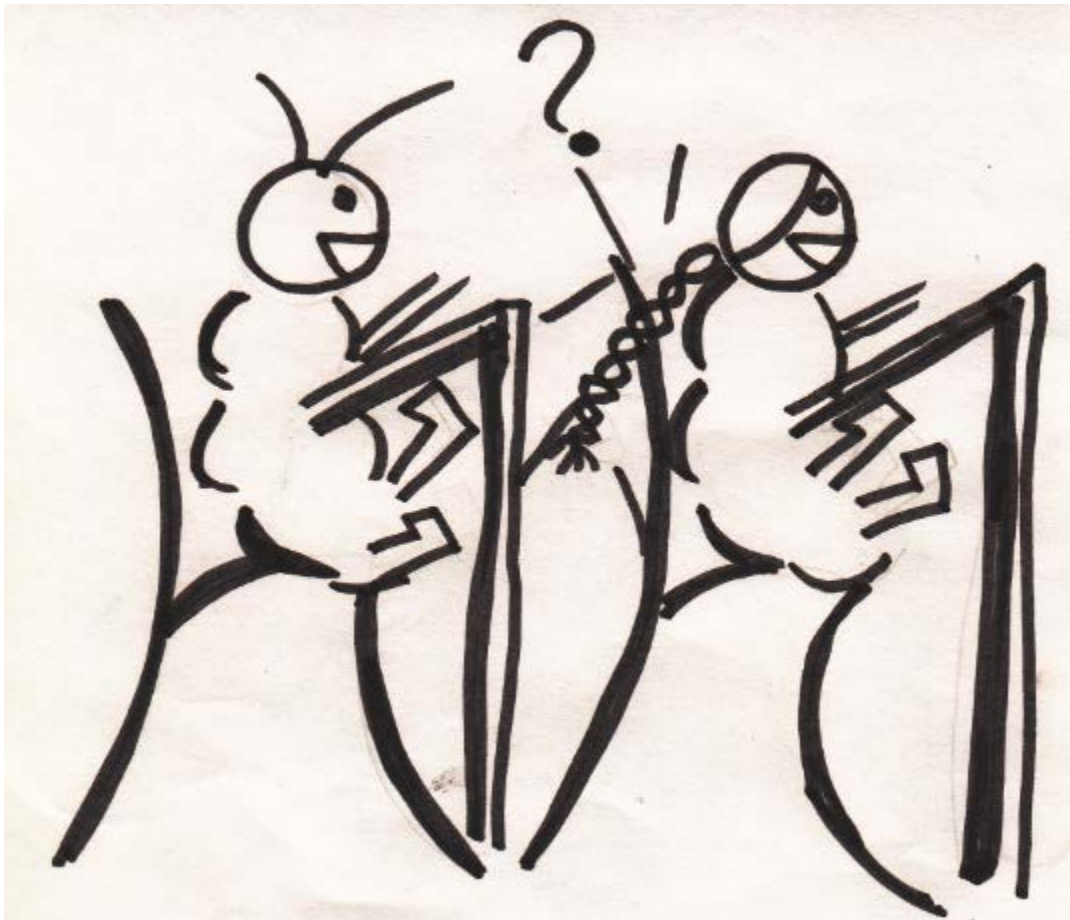
Rupsje Karin had een hele mooie lange vlecht met een groene strik erin.

Daar was ze dan ook héél trots op.

Ze had maar één strik, alleen die groene.

Toen kwam Rupsje Krom op een leuk idee.

Hij gaat een hele leuke strik kopen voor haar, maar eerst moet hij vragen wat voor kleur ze mooi vond.

"Rupsje Karin", zei hij, "welke kleur vind je het leukst?"

"Nou, ik vind blauw wel een mooie kleur, hoezo?", zei ze.

"Dat is een verrassing", zei Rupsje Krom en zei verder niets meer.

Die middag uit school ging hij naar de winkel om een strik te kopen.

De volgende dag hadden ze weer biologie en Rupsje Krom zat weer achter Rupsje Karin.

Hij haalde de groene strik uit het haar van Rupsje Karin.

En deed de nieuwe blauwe erin.

Nou, jullie zijn vast net zo nieuwsgierig als ik hoe dit af gaat lopen, laten we maar verder lezen.

Rupsje Karin had niet door wat Rupsje Krom deed en ging gewoon naar huis aan het einde van de dag.

Maar de volgende dag op school zei ze: "bedankt hoor, Rupsje Krom, voor die mooie strik, ik ben er heel erg blij mee, hij is nog mooier dan dat groene lint die ik eerst had."

"Nou, veel plezier ermee," zei Rupsje Krom.

"Maar waarom had je dat gedaan?"

Ja, toen kon Rupsje Krom alleen maar blozen.

Dat hoort erbij als je verliefd bent!

Rupsje Krom werd verkouden

Oh, oh, hoor je dat ook?

Ik hoor iemand heel erg niesen, weet jij wie dat is?

Wacht even, nu zie ik het, het is Rupsje Krom.

"Ik heb geen zakdoek", zegt hij, "en ik moest zo hard niesen, wat moet ik doen?"

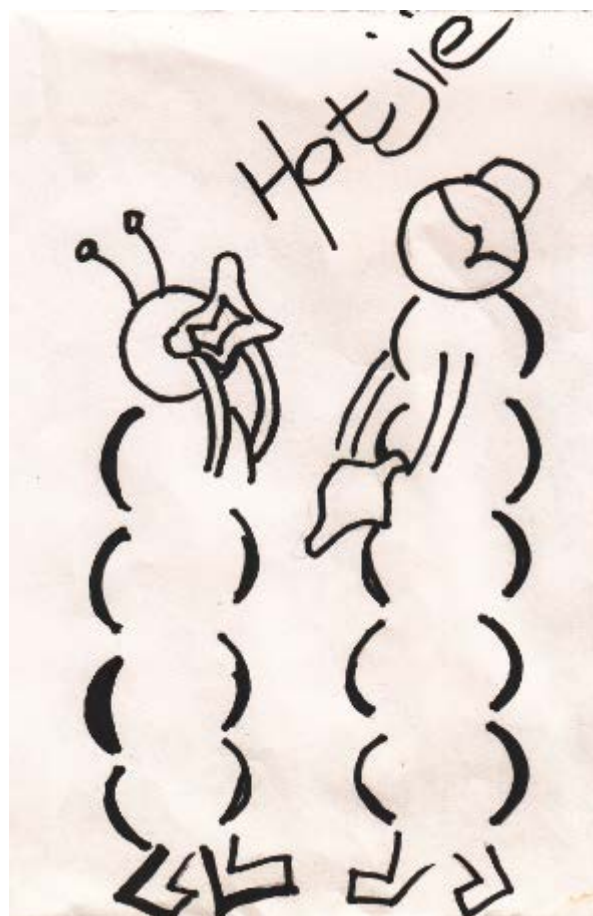
"Nou, hier heb je een wc-papiertje, nies daar maar in", zei Moeder Rups tegen haar zoontje.

Rupsje Krom snoot zo hard in het wc-papiertje dat er een gat in kwam.

"Oh, nu zit er een gat in het wc papiertje", zegt Rupsje Krom en begon te huilen.

Zijn vader zegt:

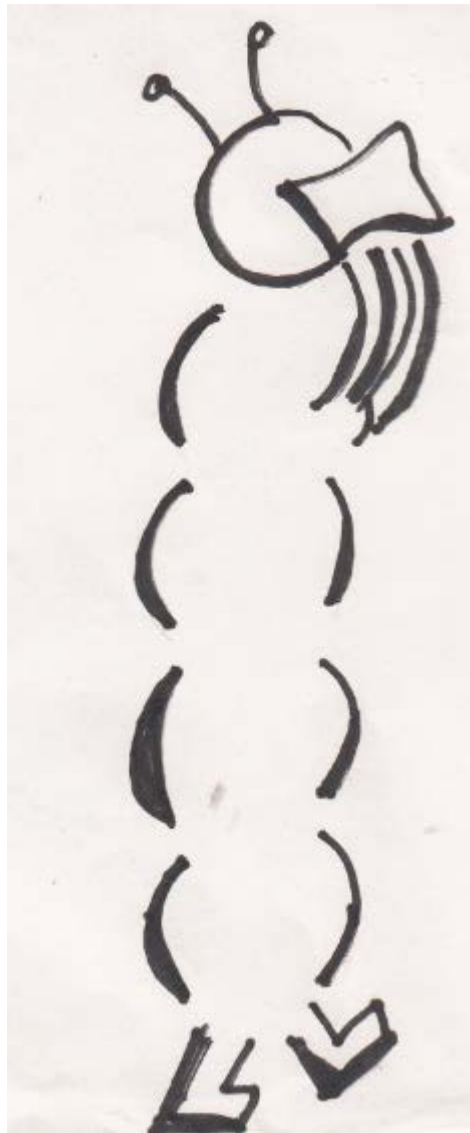
"Kom zoon, hier heb je een zakdoek, snuit daar je neus maar in."

Nou, weet je wat er gebeurde, ik zal het je maar gauw eens vertellen, er kwam geen gat in de zakdoek meer, hoe hard Rupsje Krom zijn neus er ook in snoot.

Fijn hè, voor Rupsje Krom.

Als jij verkouden wordt, moet je maar een zakdoek vragen aan je vader of moeder, nou, ga dan maar gezellig je neus snuiten!

Rupsje Krom gleed uit op het ijs.

Het was winter.

En het vroom buiten wel 10 graden onder nul.

De rivieren waren helemaal bevroren.

De mensen gingen schaatsen.

En de rupsen ook.

Er werd dan ook chocolademelk gedronken.

Rupsje Krom had zich heel lekker warm aangekleed.

Met een dikke jas, en een dikke schaal.

"Brr, het is echt berenkoud", zei Rupsje Krom.
Hij had al een paar rondjes geschaatst, en probeerde nog harder te schaatsen, ook harder dan de andere rupsen.
Maar weet je wat er gebeurde?
Rupsje Krom gleed uit!
Ja, dat kan gebeuren als je verkeert schaatst.
Rupsje Krom probeerde op te staan, maar dat lukte niet.
Hij had zijn voet verzwikt.
Pech, hé, voor Rupsje Krom.
En toen moest Rupsje Krom naar het ziekenhuis.
Dat is niet leuk.
Kijk jij maar uit als het weer winter wordt en je buiten gaat schaatsen.
Je kunt net als Rupsje Krom je voet verzwikken.
En dat is niet fijn!

Rupsje Krom leerde zwemmen

Rupsje Krom kreeg van Sinterklaas een zwembroek.

Een hele mooie, rode met witte stippen.

"Nou ga ik leren zwemmen", zei Rupsje Krom.

"Het is wel een beetje moeilijk", zei zijn oudste zus.

De zaterdag na Sinterklaas ging hij naar het zwembad, daar kleepte hij zich uit en deed zijn zwembroek aan.

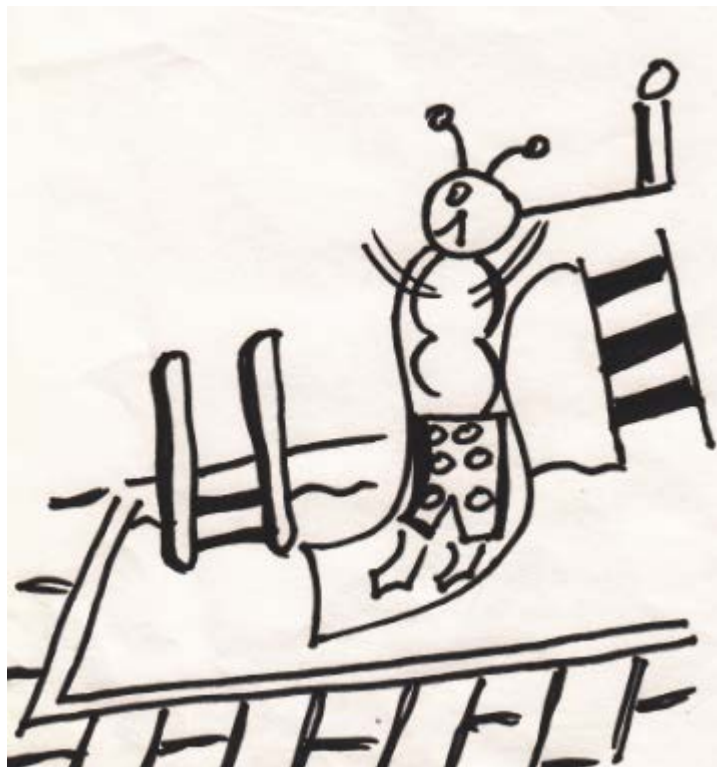
Toen sprong hij in het water, in het diepe nogal liefst!

Dat wist hij niet, hij dacht dat het niet zo diep zou zijn.

En met zijn kromme ruggetje ging het zwemmen hem best moeilijk af.

Best wel een beetje spannend, hoe dit afloopt.

Ik zal maar gauw verder vertellen anders wordt de spanning te groot, dus luister maar verder.

De badmeester zag hem en vertelde hem wat hij moest doen.
Weet je, Rupsje Krom ging toen trappelen met al zijn pootjes, en ging langzaam vooruit, naar de andere kant van het zwembad, waar het niet zo diep was.
Hij zag de glijbaan, en besloot te gaan glijden, dit liep wel goed af.
Daarna wou hij van de duikplank gaan springen, maar hij zag net op tijd dat hij dan weer in het diepe zou belanden.
Dat werd wel een beetje te gevaarlijk.

Heel trots ging hij toen naar de badmeester en zei: "nu heb ik toch wel mijn zwemdiploma verdiend?"

Maar de badmeester zei: "daar zal jij nog veel beter voor moeten leren zwemmen, maar je mag volgende week weer bij me terug komen, hoor."

"Nou tot volgende week zaterdag dan, doe!", zei Rupsje Krom.

Kan jij al een beetje zwemmen?

Ik wel.

Rupsje Krom ging schoenen kopen

Rupsje Krom moest schoenen gaan kopen.

Zijn oude schoenen waren allemaal versleten.

Hij was er zelfs wel eens mee naar de schoenmaker geweest, maar die kon ze niet meer maken.

Ze waren zo versleten dat hij nieuwe schoenen moest kopen.

Vind jij het leuk om schoenen te kopen?

Ik wel, ik heb dan ook al 100 paar schoenen.

Maar weet je wat lastig was, Rupsje Krom had 999 poten, dus had hij ongeveer 500 paar schoenen nodig.

Terwijl jij en ik maar 1 paar schoenen nodig hebben.

Altijd als Rupsje Krom naar de schoenenwinkel geweest was, was de hele schoenenwinkel uitverkocht.

Het duurde dan ook heel lang voordat Rupsje Krom klaar was met schoenen passen.

En weet je, hij was heel blij met zijn nieuwe schoenen.

Dat ben jij zeker ook wel, als je nieuwe schoenen van je papa en mama krijgt.

Rupsje Krom at een appel

Er stond een appelboom in de tuin van boer Jansen.

Met allemaal appelen eraan.

En ze waren allemaal rijp.

De boer moest ze nodig gaan plukken.

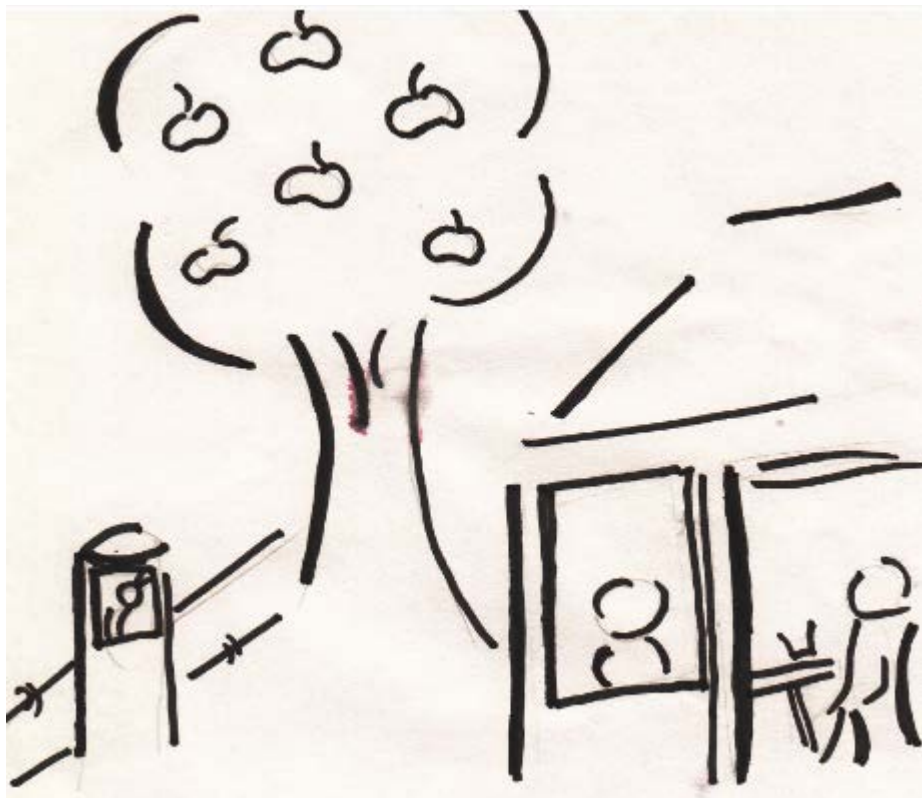
De boer zat een kopje koffie te drinken, bij zijn vrouw, in de keuken, van het huis.

Rupsje Krom zag hem zitten, hij keek uit het raampje van zijn slaapkamer, waar hij woonde in een rot gaatje in een paal van een heg.

Ook zag hij de appelboom, met al zijn rijpe appeltjes.

Hij kreeg meteen trek.

Ik zou ook wel een lekker zoet appeltje lusten, en jij?

Rupsje Krom kreeg een idee, hij ging een appeltje kapen.
Hij kroop uit het gaatje van de heg en liep met zijn kromme ruggetje naar de boom, door het gras.
Daarna kroop hij langs de boomstam omhoog via een zijtak naar een appeltje.
Hij at een paar stukjes van de schil, en kroop via een gaatje naar het klokhuis.
Maar wat ging er toen gebeuren!
De boer had net tegen zijn vrouw gezegd dat hij appelmoes van de appeltjes ging maken.
De boer ging naar de schuur, haalde er de vrachtwagen uit, reed ermee naar de boom en schudde aan de boom.

Toen vielen alle appeltjes uit de boom, ook die waar Rupsje Krom in zat.

Nou, toen was Rupsje Krom wel een beetje bang, hè, dat geloof je zeker wel.

Weet je hoe het toen afliep?

Zal ik het je eens gauw vertellen?

Rupsje Krom ging heel hard gillen, zodat de boer hem hoorde.

"Wat doe jij in mijn appel?", vroeg de boer aan Rupsje Krom.

"Ik had zo'n trek in één van uw appelen", zei hij.

"Nou ga maar gauw weg, een rups in mijn appelmoes smaakt niet", zei de boer.

En toen kroop Rupsje Krom weer naar zijn huisje, maar wél met een volle buik, en daar ging het toch om!

Rupsje Krom moest een broek naaien

Weet je wat er was gebeurd?

Ik zal het je maar gauw vertellen

Rupsje Krom was met zijn broek aan het prikkeldraad wezen hangen.

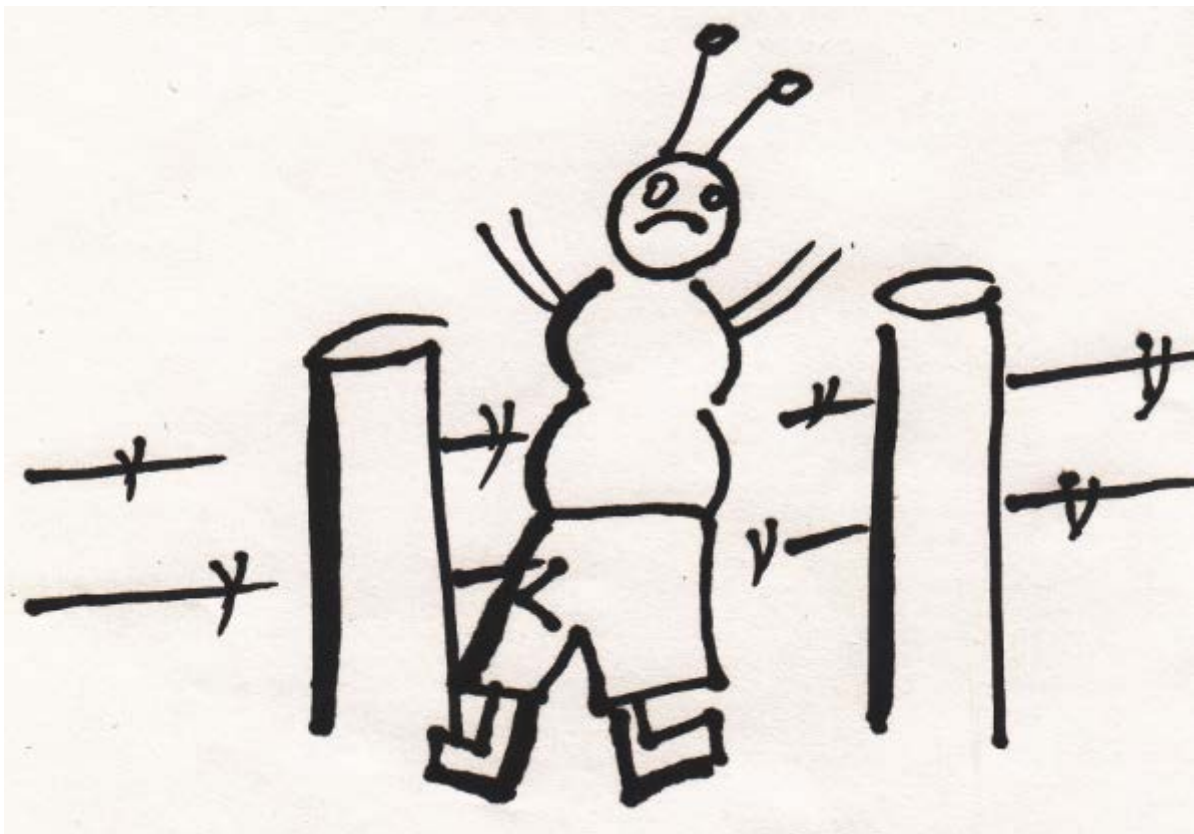
En toen zat er een groot gat in.

"Moeder zal vast wel boos zijn", dacht Rupsje Krom.

"Wat moet ik nu doen?", dacht Rupsje Krom.

Hij wist het niet.

"Als ik nu heel lief doe tegen Moeder, misschien zal ze dan niet zo boos zijn, als ik het haar vertel."

“Weet je wat ik doe? Ik koop een hele mooie bos bloemen voor haar van mijn zakgeld. Een mooie bos rode rozen, daar zal ze vast wel blij mee zijn”, dacht hij.

Ik hoop het maar voor Rupsje Krom, en jij?

Rupsje Krom ging naar de winkel en kocht een mooie bos rozen.

Toen zei hij tegen zijn moeder: " Mama, hier een bos rozen, en een kapotte broek, wil je die voor me naaien?"

Maar Moeder werd wél boos, en toch moest ze lachen.

"Hoe heb je dat nou gedaan?", vroeg ze.

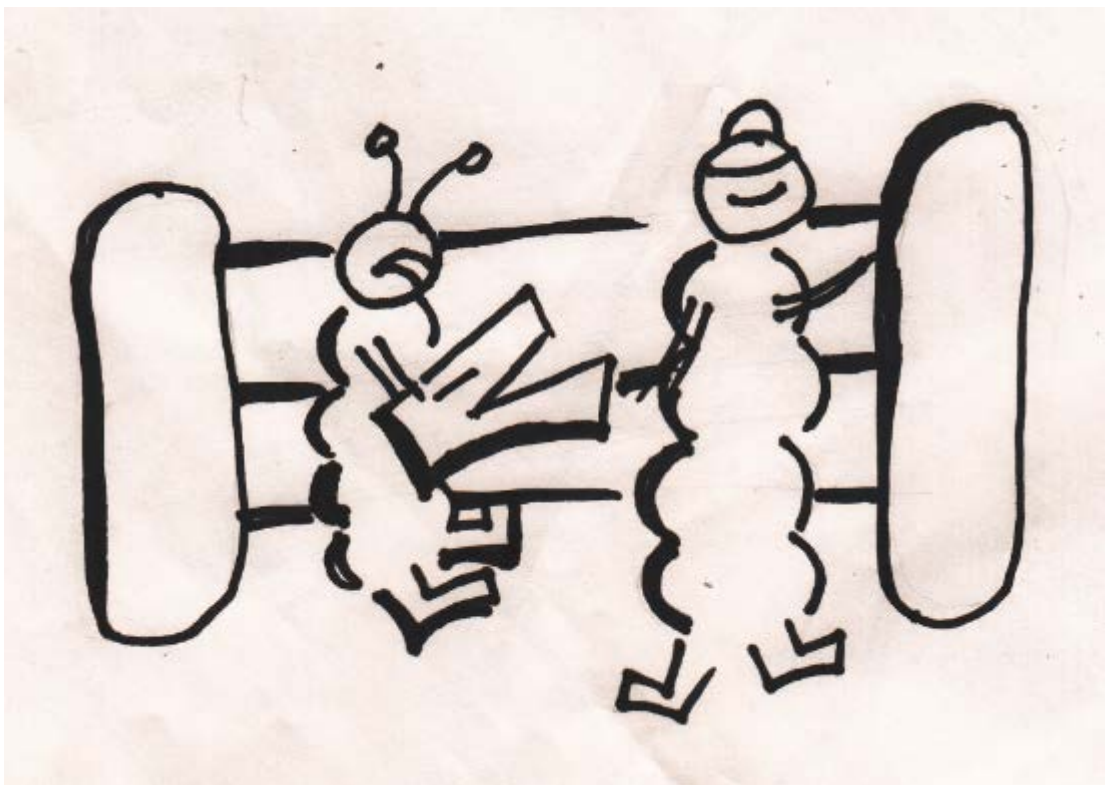
"Ik ben met mijn broek aan het prikkeldraad blijven hangen en toen kwam er een scheur in mijn broek." zei Rupsje Krom.

"Nou, dan mag je zelf wel je broek naaien, en je moet het heel netjes doen", zei Moeder.

Nou ik denk dat Rupsje Krom zijn lesje wel had geleerd.

Maar Moeder Rups was wel blij met de rozen.

Dus dat was wel een goed idee van Rupsje Krom, vind je ook niet?

Rupsje Krom ging tekenen

Rupsje Krom was al vier jaar en ging al naar school.

Hij was al heel groot.

De juf leerde de leerlingetjes tekenen.

Een bloem.

Of een huis, of de zon.

Rupsje Krom pakte een rode potlood uit het doosje.

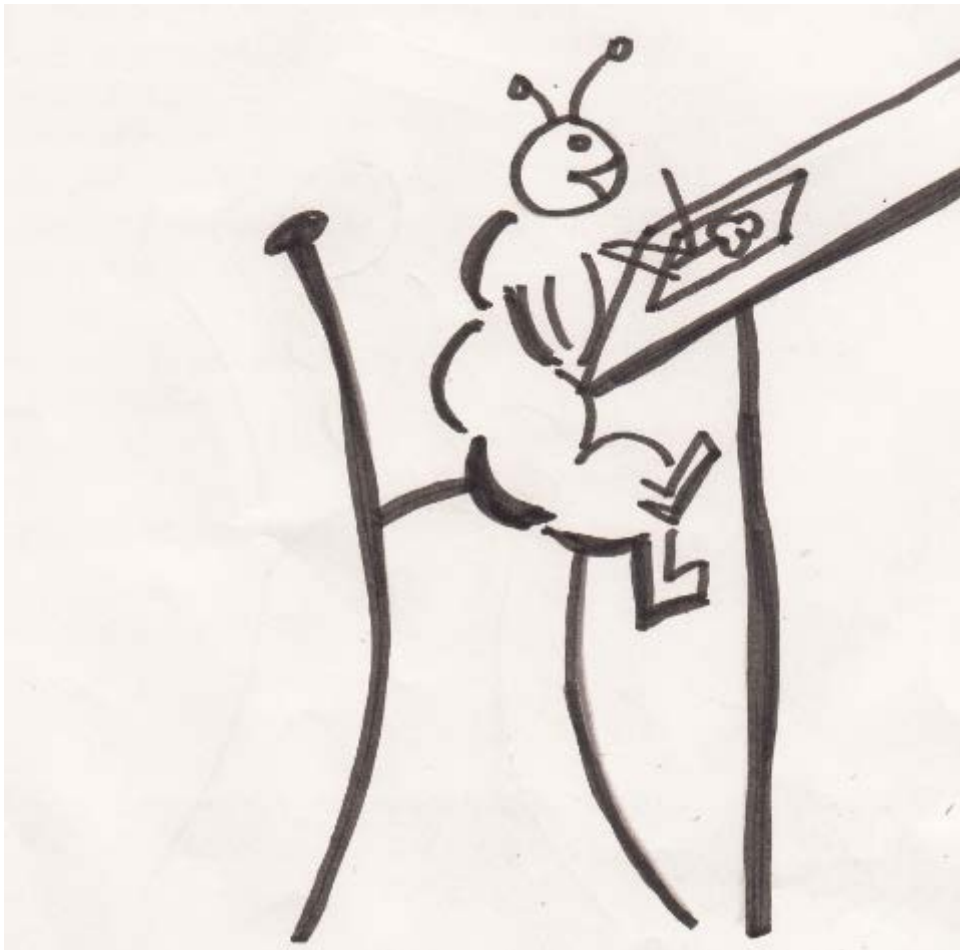
Hij ging een mooie bloem maken.

Voor Rupsje Karin.

Zijn vriendinnetje.

Die wilde hij aan haar geven als de les afgelopen is.

Ze zou het vast wel leuk vinden.

Met een groene potlood tekende hij de stengel en de blaadjes.
En hij tekende de bloem met een rood potlood.
Toen was de tekening af en de bel ging.
"Hier, deze is voor jou", zei Rupsje Krom tegen Rupsje Karin.
"Dit is een cadeau voor jou."
Toen kreeg hij een dikke zoen van haar.
Lief van haar, hé?

Rupsje Krom moest naar de tandarts

"Mama, ik heb heel de nacht zo slecht geslapen", zei Rupsje Krom tegen zijn moeder.

"Wat scheelt er aan?", vroeg ze.

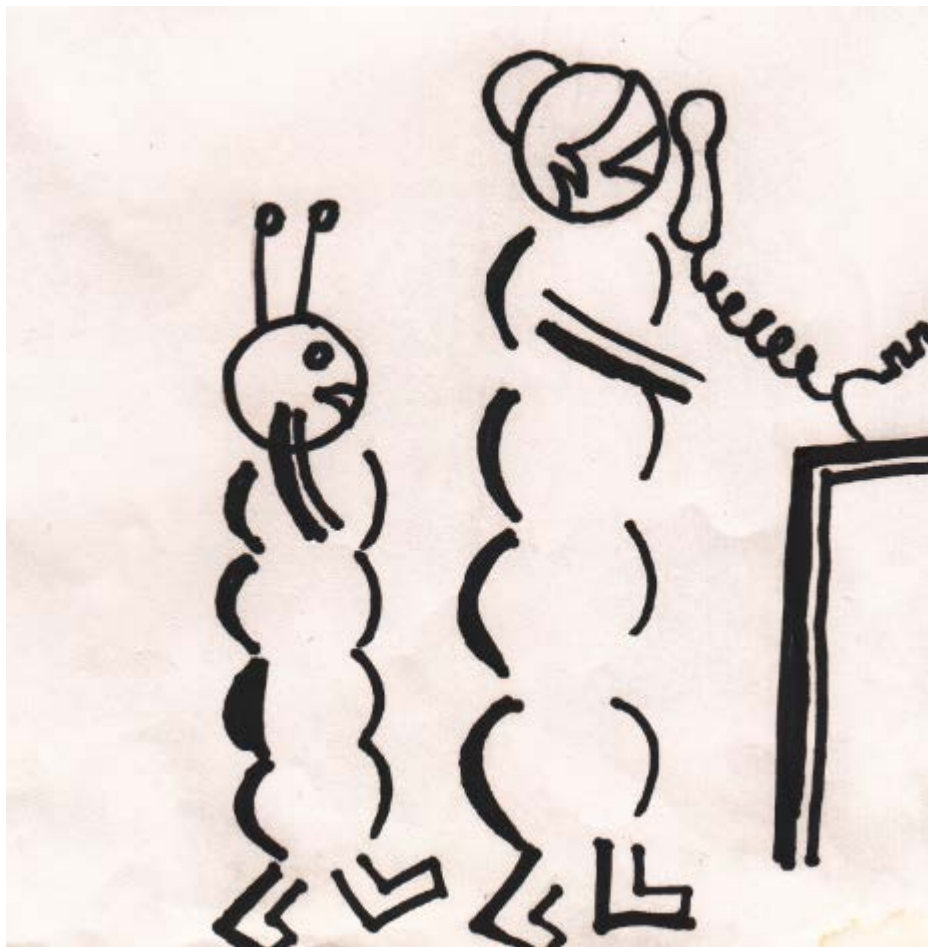
"Ik heb zo'n kiespijn", zei Rupsje Krom en begon te huilen.

"Dan moeten we de tandarts maar bellen voor een afspraak", zei Moeder.

Moeder belde op.

"Vanmiddag om half drie is er een gaatje vrij", zei Moeder Rups tegen Rupsje Krom.

Die middag om half drie zaten ze in de wachtkamer.

Er lag een stapeltje kranten en ook nog een oude Donald Duck op een tafeltje.

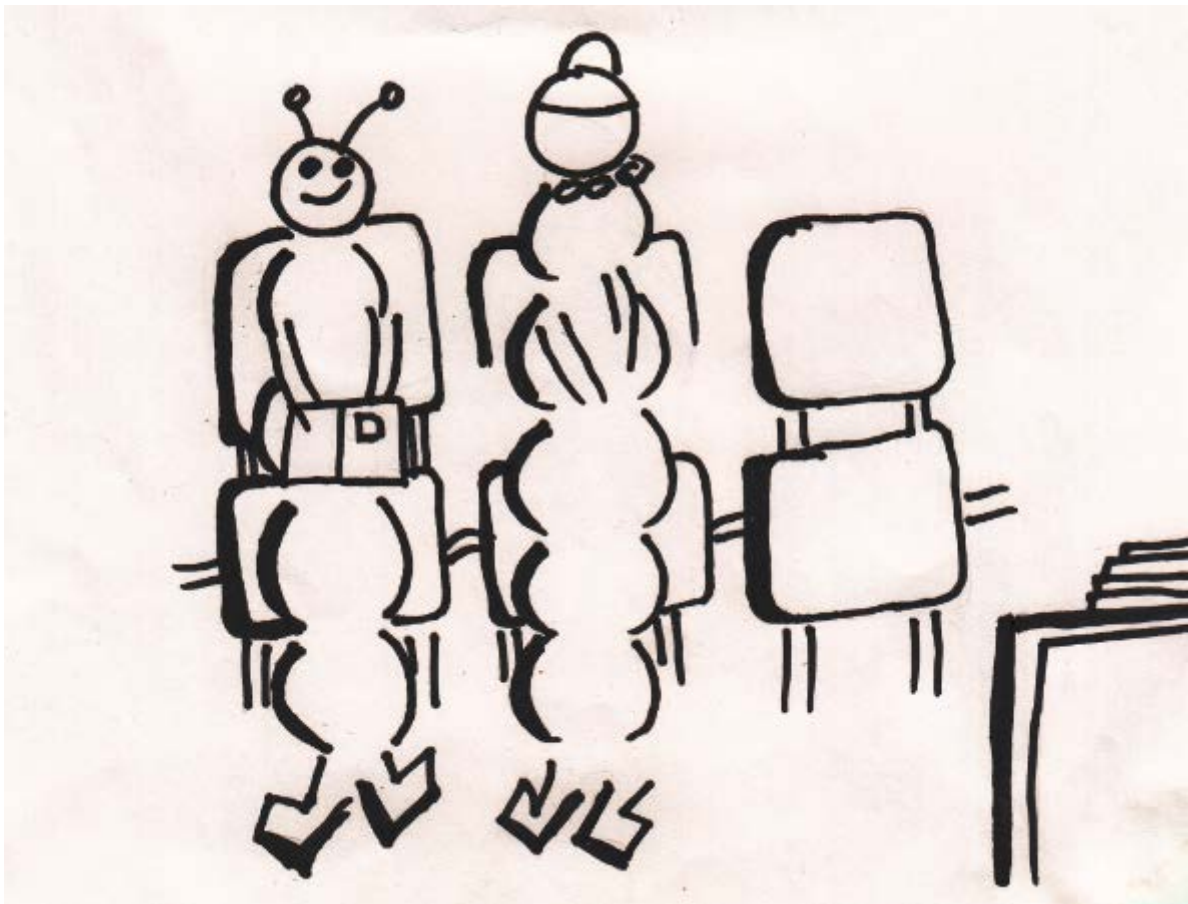
Rupsje Krom pakte de Donald Duck en bekeek de plaatjes.

Want lezen kon hij nog niet

Toen was hij aan de beurt.

Ze liepen de kamer in en er stond een hele grote stoel met een lamp en een kastje met allemaal instrumenten.

Rupsje Krom vond het wel heel erg spannend.

"Wat moet er gebeuren?", vroeg de tandarts, een lieve man.

"Mijn kies doet zo'n pijn", klaagde Rupsje Krom.

"We gaan eens kijken", zei de tandarts.

"Oh, ik zie het al, je kies is helemaal rot, die moeten we er uit halen."

En dat deed de tandarts.

Na een poosje mocht Rupsje Krom weer van de stoel en ging hij met zijn moeder weer naar huis.

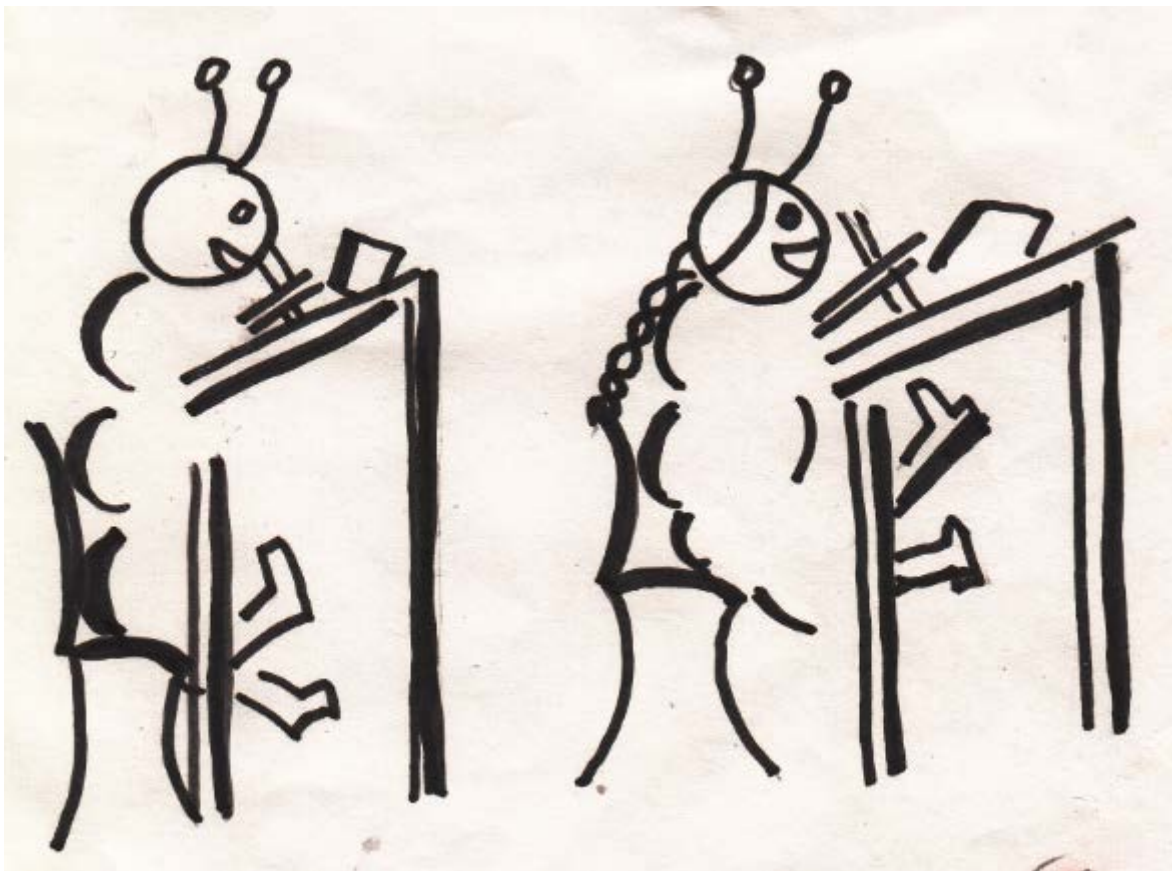
Maar pas nadat hij de hele Donald Duck had bekeken.

Ik vind het altijd heel erg eng bij de tandarts, en jij?

Rupsje Krom liet een windje

Rupsje Krom zat op school, op zijn stoel achter Rupsje Karin.
Ze zaten allemaal te knutselen aan een werkstukje van papier.

Opeens voelde Rupsje Krom dat hij naar de wc moest.

Maar ja, er zat al iemand op, oeps, wat nou!

Ja, wat denk je?

Rupsje Krom liet een windje en iedereen rook het, zelfs de juf.

"Wat kan jij stinken, bah", zeiden ze allemaal in koor.

"Nou", huilde Rupsje Krom, "ik kan er niets aan doen hoor, Rupsje Jan zat op de wc, en toen kon ik er niet op, ik deed het echt niet expres hoor, het was een ongelukje."

Oh, weet je wat ik denk?

Ik denk dat iedereen wel eens een windje laat, zelfs de koningin.

Heb jij wel eens een windje gelaten? Nou, ik zal jou eens een geheimpje vertellen, ik wel!

